

nes condicions i el pati de butaques en un estat acceptable, el fet és que a hores d'ara només es projecta regularment al Cinema Catalunya de Berga que, pel que sembla, segons informacions aparegudes en la premsa diària, també passa una època delicada, fins al punt que s'ha parlat que podria tancar portes. Si en altres ocasions hem demanat a les institucions que tinguessin una especial sensibilitat pel món de la cultura, ara cal que els recordem que el cinema, tot i que només el tractem aquí a nivell d'exhibició, també és un bé cultural que cal ajudar. No es poden eludir fórmules d'ajut emparant-se en el fet que «l'exhibició cinematogràfica és un negoci». Altres negocis, molt menys culturals, reben suport institucional de diverses maneres. No deixem que, també per anar al cinema, els berguedans hàgim de marxar fora de la comarca. L'ajut a la supervivència del cinema al Berguedà seria una bona aportació al segle de vida acabat de fer d'aquest invent tan genial ⚡

### DIES DE CINEMA

Aquest número de l'Erol, el 51, dedicat al cinema a la comarca del Berguedà havia de ser, en principi, un dossier dels que normalment publiquem, però a l'hora d'anar-lo preparant vam veure que el material que trobàvem, sobretot el gràfic, mereixia una més àmplia extensió. Vam decidir dedicar-hi un monogràfic. Finalment, davant de l'important gruix d'articles i documentació gràfica aconseguits, ens va semblar oportú de fer un número extra, corresponent a estiu-tardor, amb un considerable augment de pàgines i la introducció de color, per primera vegada, a l'interior de la publicació. D'aquesta manera, donant un ampli reforç a la imatge en blanc i negre i en color, ens volem sumar a la commemoració del primer centenari del cinema.

## Llibres de música

**H**abitualment en aquesta revista parlem de llibres d'història, de natura, de geografia... del Berguedà, d'obres alienes a la comarca, però escrites per autors berguedans o d'editorials de casa d'abast comarcal o nacional. Poques vegades parlem de llibres de música. Ara, però, és moment de d'aturar-nos en aquesta especialitat editorial. De fa temps és sabut que, a Berga, Amalgama Edicions publica partitures musicals, adreçades, sobretot, a la difusió d'autors catalans actuals. La novetat és que acaben de sortir al carrer dos llibres de música que enceten una col·lecció oberta. Per una banda *20 cançons tradicionals*, del mallorquí Baltasar Bibiloni, recull dedicat a veus blanques i acompanyament de piano, i per altra, *Ximic*, de Montserrat Busqué i de la gironellenca M. Antònia Pujol, un llibre recull de jocs tradicionals en què la música hi té un paper essencial.

No és aquest el lloc per fer una ressenya d'aquest dos volums (ja hi haurà temps de fer-ho a la secció de llibres), però sí que és el moment de ressaltar la importància del treball, moltes vegades callat, d'Amalgama Edicions, una empresa que, en la seva especialitat, és amplament coneguda i reconeguda, tant per les seves pròpies edicions, com per la producció de llibres d'encàrrec. Aquesta és una altra empresa cultural que també hauria de ser contemplada amb una atenció especial per les institucions. Sobretot per les de la comarca, ja que dóna prestigi en un camp tan específic i delicat com és el de l'edició musical ⚡